

- h) na głuszce (zarówno koguty, jak i kury) przez cały rok,
- i) na cietrzewie koguty od 1 czerwca do 31 sierpnia włącznie,
- j) na cietrzewie kury i młode od 1 stycznia do 31 sierpnia włącznie,
- k) na jarząbki — koguty i kury od 1 lutego do 31 sierpnia włącznie,
- l) na bażanty koguty od 15 maja do 31 sierpnia włącznie,
- m) na bażanty kury przez cały rok, z wyjątkiem terenów, na których są urządzone i prowadzone bażantarnie, gdzie pozwala się strzelać do kur od 1 września do 1 kwietnia włącznie,
- n) na kuropatwy i przepiórki od 1 grudnia do 20 sierpnia włącznie,
- o) na słonki od 15 maja do 15 lipca włącznie,
- p) na dzikie kaczki (samice i młode), gęsi, łabędzie, żórawie, siewki, dubelty, bekasy (kszyki), pelauze (bekasiki), derkacze, bataljony, kuliki i dzikie gołębie od 1 marca do 30 czerwca włącznie,
- r) na drozdy (kwiczoły i parzkoty) od 1 marca do 15 sierpnia włącznie.

Art. 2. Wykroczenia, przeciwko niniejszemu rozporządzeniu oraz handel zwierzyną w czasie dla polowania zabronionym, będą ścigane według postanowień kodeksu karnego.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą w dniu ogłoszenia.

Warszawa, dnia 15 lipca 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Bujak

423.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

uzupełniające rozporządzenie z d. 21 maja 1920 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 11 maja 1920 r. (Dz. Ustaw № 42) w przedmiocie przyjmowania obligacji austriackich pożyczek wojennych przy wpłatach na 5⁰/₀ długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920.

Art. 1. Przy dokonywanych na zasadzie postanowień rozporządzenia z dnia 21 maja 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 47 z 1920 r. poz. 296) wpłatach obligacji austriackich pożyczek wojennych na 5⁰/₀ długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 mogą Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, Kasy Skarbowe i Urzędy Podatkowe do czasu przeprowadzenia rejestracji, przewidzianej w art. 2 powołanego rozporządzenia, przyjmować od osób, będących niewątpliwie obywatelami polskimi, tudzież od instytucji, funduszków i osób prawnych, mających główną siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej, całą ilość posiadanych przez nie przed dniem 1 listopada 1918 r. obligacji austriackich pożyczek wojennych w stosunku w art. 1, 4 i 5 powołanego rozporządzenia ustalonym.

Art. 2. Wymienione w art. 1 osoby i instytucje, posiadające obligacje austriackiej pożyczki wojennej w przechowaniu poza granicami Rzeczypospolitej, będą mogły po przeprowadzeniu rejestracji, przewidzianej w art. 2 rozporządzenia z dnia 21 maja 1920 r. aż do terminu, który później oznaczony zostanie, dokonać za okazaniem imiennych świadectw tymczasowych

na uskutecznioną przez nie gotówkową subskrypcję na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920, dodatkowej wpłaty na tę pożyczkę w zarejestrowanych obligacjach do wysokości $\frac{1}{3}$, zaś, w wypadkach, przewidzianych w art 5 powołanego rozporządzenia, do całkowitej wysokości sumy subskrybowanej w gotowiznie — o ile wykażą, że sprowadzenie obligacji austriackich pożyczek wojennych w granice Rzeczypospolitej nastąpiło za zezwoleniem odnośnego Przedstawicielstwa Polskiego za granicą.

Warszawa, dnia 16 lipca 1920 r.

Minister Skarbu:

w z. R. *Rybarski*.

424.

ROZPORZĄDZENIE

Kierownika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

dotyczące meldowania się mieszkańców na terenie b. Kongresówki.

Na mocy art. 2 punktu f ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny (Dz. Ust. 1919 r. № 61 poz. 364) zarządzam, co następuje:

Art. 1. Wszystkie osoby, znajdujące się na terenie b. Kongresówki, winny być zameldowane w odnośnych urzędach (w komisariatach policji, w urzędzie gminnym lub u sołtysa).

Art. 2. Każdy przybywający lub zamieszkały w danej miejscowości, a nie zameldowany jeszcze, obowiązany jest natychmiast złożyć swoje dowody osobiste osobie, prowadzącej meldunki celem zameldowania (właścicielowi domu, rządcy domu, dozorczy domu i t. p.).

Art. 3. Osoby, prowadzące meldunki domowe (właściciele, administratorowie, rządcy, dozorczy, portjerzy i t. p.), obowiązani są w miastach i osadach w ciągu 12 godzin zameldować wszystkich—niemeldowanych dotychczas i nowo przybywających—w odnośnych urzędach (w kom. pol., urzędzie gmin. i u sołtysa), nie wyczekując na wymeldunek osób, przeprowadzających się z domu do domu, na co wyznacza się termin 48 godzin.

Art. 4. Winni niewykonania lub przekroczenia niniejszego rozporządzenia (właściciele, administratorowie, rządcy, dozorczy domów, portjerzy, właściciele mieszkań) i osoby, ulegające zameldowaniu lub przetrzymujący osoby niezameldowane będą karani w drodze administracyjnej aresztem na czas do 3-ch miesięcy lub grzywną do 3000 marek.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Warszawa, dnia 24 lipca 1920 r.

Kierownik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

J. Kuczyński